ᲛᲨᲠᲝᲚᲔᲗᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 67 (5168) | ოთხშაბათი, 23 მარტი, 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

დღეს გაზეთში:

მთლიანად შევინარჩუნოთ ნამატი (მე-2 გვ.).

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება 1938 წელს ქარტოფილის მოსავლიანობის გადიდების ღონისძიებათა შესახებ.

ვ. მოლოკოვი — ჩრდილოეთ პოლუსისაკენ გაფრენა (1-ლი გვ.)

სოციალიზმის **დიადი ქვეყნისთვის** შეუძლებელი არაფერია!

ტ. აცანელი — **ბარდავჭმნათ საქნავთის** მუშაობა (მე-2 გვერდი)

ერ. ასტვაცატუროვი — ოვანეს თუმანიანი (მე-3 გვ.).

ო.ვ. თუმანიანი — საქართველოს პოეტებს (ლექსი. — მე-3 გვ.)

უცხოეთში:

პრესის გამოძახილი ამხ. ლიტვინოვის განცხადებაზე (1-ლი გვ.)

ალვარეს დელ ვაიოს მიმართვა ინგლისის ხალხისადმი (1-ლი გვ.)

პოლონელ აგრესორთა თავხედური მოთხოვნები (1-ლი გვერდი).

ერთიანი ბიბლიოთეკა

მთლიანად შევინარჩუნოთ ნამატი

სოფლის მეურნეობის სხვა დარგებთან ერთად სოციალისტური მეცხოველეობა მძაფრ აღმავლობას განიცდის. პარტიის მე-17 ყრილობაზე დიდი **სტალინის** მიერ მოცემულ მითითებას, რომ „მეცხოველეობის საქმეს ხელი უნდა მოჰკიდოს მთელმა პარტიამ, ყველა ჩვენმა მუშაკმა, პარტიულმა და უპარტიომ“ საქართველოს პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკები მტკიცედ ანხორციელებენ. 1937 წლის 1 იანვრისათვის მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობა საქართველოში 477.000 სულით მეტი იყო, ვიდრე 1913 წელს. გაიზარდნენ და განმტკიცდნენ მეცხოველეობის საბჭოსლო ფერმები, რომელნიც წარმოადგენენ სოციალისტური მეცხოველეობის განვითარების მთავარ ბაზას. ეს წარმატებანი მოპოვებულია ხალხის მტრების—ტროცკისტ-ბუხარინელი არამზადების წინააღმდეგ მკაცრ ბრძოლაში.

მიუხედავად ხალხის მტრების მიერ მიყენებული ზიანისა, სოციალისტური მეურნეობა ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის ხელმძღვანელობით ძლევამოსილად მიიწევს წინ.

მესამე სტალინური ხუთწლედის საბრძოლო ამოცანები იმაში მდგომარეობს, რომ მივაღწიოთ კიდევ უფრო მეტ სულადობასა, ხარისხობრივი მაჩვენებლების სწრაფ ზრდას და მეცხოველეობის პროდუქტების უფრო მეტ სიუხვეს.

ყოველივე ეს გვიკარნახებს მთელი სერიოზულობით გავშალოთ მუშაობა მავნებლობის შედეგების სწრაფი ლიკვიდაციისათვის და რაც შეიძლება სწრაფად მივაღწიოთ ნამატის მთლიანად შენარჩუნებას. აშკარად უკვე გაჩაღებულია მოგების კამპანია.

სამწუხაროდ ორგანოთა შეუფერხებელი უდარდელობით უნდა აიხსნას ის, რომ პირუტყვი ბევრგან მომარაგებული არ არის საკვებით.

თიანეთის რაიონის სოფ. გუდანელების კოლმეურნეობის ფერმას, რომელსაც საქონელი ტარიბანის საძოვრებზე ჰყავს, სრულიად არ გააჩნია კონცენტრირებული საკვები და ადგილზე არც თივა მიუზიდნია. ახალქალაქის რაიონის სოფ. მერინის კოლმეურნეობაში არა თუ კონცენტრირებული საკვები, არამედ თივაც არ გააჩნიათ და პირუტყვს მარტო ბზით ჰკვებავენ. ასეთსავე მდგომარეობას ვხედებით თელავის, ბორჯომის რაიონებშიც. ეს შეუფერებელია. ნუ დავივიწყებთ, რომ „პირუტყვის მთელი სულადობის უზრუნველყოფა საკვების სრული ნორმით — რაიონული ორგანიზაციების უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა“ (ლ. ბერია).

საჭიროა გადამჭრელი ზომების მიღება ამ ნაკლოვანებათა სასწრაფოდ გამოსწორებისათვის. პარტიის საოლქო კომიტეტებმა, ცენტრალურმა აღმასრულებელმა კომიტეტებმა, რაიკომებმა და რაიაღმასკომებმა სასწრაფოდ უნდა განიხილონ პირუტყვის მოგების მიმდინარეობა და ცალკეულ კოლმეურნეობათა მიხედვით დასახონ და განახორციელონ კონკრეტული ღონისძიებანი, რომელნიც უზრუნველჰყოფენ ნამატის მთლიანად შენარჩუნებას, დაუყოვნებლივ დაგზავნონ ადგილებზე ვეტექიმები, ზოოტექნიკოსები და სახმთოროს საძოვრებზე მოგებისათვის ხელმძღვანელობისა და დახმარების გასაწევად მიავლინონ პასუხისმგებელი მუშაკები.

სრულ წესრიგში უნდა იქნას მოყვანილი პირუტყვთა ბინები და დაწესდეს მწყემსების დღისით და ღამით მორიგეობა ბოსლებში, ფარეხებში, საბატკნეებში.

1938 წელს მეცხოველეობიდან კიდევ უფრო უხვი პროდუქტები უნდა მივიღოთ და მთლიანად შევინარჩუნოთ ნამატი. საამისოდ ყველა პირობა არსებობს. საჭიროა მხოლოდ ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციები, სამიწათმოქმედო ორგანოები და კერძოდ მიწსახკომი განიმსჭვალონ პასუხისმგებლობის გრძნობით მეცხოველეობის ნამატის მთლიანად შენარჩუნების უზრუნველსაყოფად და გვიჩვენონ მეცხოველეობის შემდგომი აღმავლობისათვის ბრძოლის ბოლშევიკური უნარი.

პაპანინელები ყინულმჭრელ „ერმაკიდან“ ლენინგრადში ნაპირზე გადმოდიან. საბჭოთა კავშირის გმირი ი. დ. პაპანინი მიესალმება. მამაც მეზამთრეთა შესახვედრად მრავალი ხალხი მოსულა.

„სოიუზფოტო“

ჩრდილოეთის პოლუსისაკენ გაფრენა

ვ. მოლოკოვი

საბჭოთა კავშირის გმირი

1937 წლის 22 მარტი. ეს დღე დაუვიწყარია. უდიდესი სიხარულის გრძნობით მოსწყდა აეროდრომს მძიმე საჰაერო ხომალდით „სსსრ 6—171“. გაჰკეთა რა რამდენიმე გამოსათხოვარი წრე დედაქალაქის თავზე, ესკადრილია გაემართა ჩრდილოეთისაკენ. უნდა მოგვეხდინა უმაგალითო რეისი არქტიკის შუაგულისაკენ, საიდუმლოებით მოცული პოლუსისაკენ.

გზა ჩვენი პლანეტის ჩრდილო მწვერვალისაკენ ჩემთვის განსაკუთრებით მომზიდველი და წარმტაცი იყო. მე არაერთხელ მომიხდა აღმოსავლეთ არქტიკის მკაცრი სივრცეების გადასერვა თვითმფრინავით, კარგად ვიყავი გაცნობილი ლაპტევების ზღვის, ჩუკოტკის, აღმოსავლეთ ციმბირისა და კარის ზღვების ნაპირებს, ციმბირის მდინარეთა უცნაურ ხეობებს. მაგრამ ფრანც-იოსების მიწისაკენ მე ჩემს ცხოვრებაში პირველად ვიკვლევდი გზას.

ექსპედიციის მონაწილენი, სტოვებდნენ რა მოსკოვს, გრძნობდნენ, რაოდენ საპასუხისმგებლო სამუშაო მიანდეს მათ პარტიამ, მთავრობამ, ხალხთა დიდმა ბელადმა ამხანაგმა სტალინმა. და ეს გვინერგავდა ჩვენ სიმხნევეს და ენერგიას, რწმენას, რომ წარმატებით შევასრულებდით ისტორიულ საქმეს.

ჩრდილოეთის პოლუსისაკენ გაემართნენ ისეთი გამოცდილი პოლარელი მფრინავები, როგორიც არიან ვოდოპიანოვი, ალექსეევი, გოლოვინი, კოზლოვი. ისინი გაცნობილი იყვნენ დასავლეთ არქტიკაში ფრენის პირობებს, და ეს უზრუნველჰყოფდა ყველა იმ სიძნელისა და დაბრკოლების წარმატებით გადალახვას, რომლებიც ჩვენ მოგველოდა ცენტრალური პოლარული ბასეინის უცნობ რაიონებში.

დიდხანს ჯიუტობდა ამინდი. მაგრამ ჩვენ ერთხელაც არ დაგვიკარგავს სიმტკიცე, მოთმინება, სფრთხილე და წინდახედულება— თვისებანი, რომლებიც სრულიად აუცილებელია არქტიკაში მუშაობისათვის.

დიდხანს მოგვიხდა ლოდინი რუდოლფის კუნძულზე. ნისლს, თოვლსა და ქარიშხალს თითქოს ბოლო არ უჩნდა. მაგრამ აი დადგა სანატრელი დღე.

როგორც ვიცით, პოლუსისაკენ პირველი გაფრინდა საბჭოთა კავშირის გმირი მ. ვ. ვოდოპიანოვი. ჩვენს სიხარულს საზღვარი არა ჰქონდა, როცა მივიღეთ მისი რადიოგრამა საუცხოო ყინულოვანი აეროდრომის შესახებ ჩრდილოეთის პოლუსის რაიონში.

25 მაისს გადაწყდა, რომ პოლუსისაკენ გაფრენილიყვნენ მოლოკოვის, ალექსეევის და მაზურუკის ხომალდები.

ყოველგვარი მზადება დავაშთავრეთ და მალე სავსებით გადატვირთული მანქანა „სსსრ 6—171“ გაჰკრავებით მოსწყდა რუდოლფის კუნძულის თოვლიან აეროდრომს. ჯერ ღრუბლებს ქვემოთ მოგვიხდა ფრენა. მცირეოდენ სიმაღლეზე „სსსრ 6—171“-მა მიაღწია ღრუბლიანობის საზღვარს. ჩვენ ალექსევსა და მაზურუკს დავუწყეთ ლოდინი. ალექსეევი მალე ეფრიწდა, მაგრამ მაზურუკს ველარ დავუცადეთ: მოტორები ხარბად ნთქავდნენ საწვის მარაგს, რომელიც ნავარაუდევი იყო ფრანც-იოსების მიწიდან ჩრდილოეთის პოლუსამდე მიფრენისა და უკან დაბრუნებისათვის.

არაჩვეულებრივად კარგი ამინდი დაგვიდგა. მანქანა მიგვყავდა საშუალოდ 1700 მეტრის სიმაღლეზე 170-180 კილომეტრის სისწრაფით საათში. მხოლოდ უკანასკნელი ორი საათის განმავლობაში მივდიოდით უფრო ნელა ალექსეევის თხოვნით.

ახალგაზრდა ნიჭიერი შტურმანი ალიოშა რიტსლიანდი, რომელიც წელს უღროოდ დაიღუპა დირიჟაბლის კატასტროფის დროს, ოსტატური სიზუსტით იკვლევდა გზას.

26 მაისს, დაახლოებით დილის 6 საათზე, „სსსრ 6—171“ გადაუარა პოლუსს.

— აი დედამიწის საოცნებო წერტილი, რომლის მიღწევასაც ცდილობდა მრავალი მკვლევარი!

მე სიამაყით ვფიქრობდი ჩემს საყვარელ სამშობლოზე, ქვეყანაზე, რომელმაც მსოფლიოში პირველმა შესძლო ჩრდილოეთის პოლუსის დაპყრობა.

გავაკეთე რა წრე პოლუსის თავზე, პაპანინის ბანაკისაკენ წავიყვანე მანქანა. რამდენიმე წუთის შემდეგ ბანაკი უკვე თვითმფრინავის ფრთის ქვეშ იყო. მხურვალე და სასიხარულო მეგობრებთან შეხვედრა...

6 ივნისს მფრინავები, რომლებმაც ჩრდილოეთის პოლუსზე გადაიყვანეს პაპანინელები და გადაიტანეს მათი ქონება, გულმხურვალედ გამოეთხოვნენ მოზამთრეებს და სამხრეთისაკენ აიღეს კურსი. თვითმფრინავი სულ უფრო და უფრო ძაღლა ადიოდა.

— ნახვამდის, ძვირფასო მეგობრებო! გისურვებთ წარმატებას სტალინის დავალების შესრულებაში.

მალე ჩვენ კვლავ სტუმართმოყვარულად შეგვეგება რუდოლფის კუნძულის აეროდრომი. უკან დაბრუნება უფრო ადვილი გვეჩვენებოდა, თუმცა იყო მეტად არასასიამოვნო წუთებიც. განსაკუთრებით მძიმე აღმოჩნდა სტარტი რუდოლფის კუნძულიდან მატერიკზე. ვიბაჩის თავზე გამუდმებით ნისლში მივფრინავდით. ძნელი იყო აგრეთვე ამდერმაში დაშვება.

ჩვენ გამარჯვებულნი გამოვედით მკაცრ სტიქიასთან ბრძოლაში. სასიხარულო იყო ჩვენი დაბრუნება მშობლიურ მოსკოვში, სადაც ჩვენ შეგვხვდნენ საყვარელი ამხანაგი სტალინი, პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელები.

საჰაერო ესკადრილიის გაფრენამ ჩრდილოეთის პოლუსზე უძვირფასესი გამოცდილება შესძინა საბჭოთა მფრინავებს. მან მოამზადა ჩვენთვის ლოვის, ბაიდუკოვისა და ბელიაკოვის, გრომოვის, იუმაშევისა და დანილინის დაუვიწყარი გადაფრენები.

1938 წლის 17 მარტს, დავზდი რა ლენინგრადის ვაგზალზე ი. დ. პაპანინს, პ. პ. შირშოვს, ე. თ. კრენკელს და ე. კ. ფედოროვს, მე გულმხურვალედ მივესალმე მამაც პოლარელებს. თვითეული ჩვენგანი ამ წუთებში განიცდიდა სიამაყის გრძნობას შესანიშნავი საბჭოთა ადამიანებისათვის. ჩვენ მივიყვანეთ ისინი ჩრდილოეთის პოლუსის თეთრ ლაქასთან. თუ საჭირო იქნება, თუ პარტია, მთავრობა, ამხანაგი სტალინი მოგვცემს ჩვენ ახალ დავალებას, საბჭოთა მფრინავები საბჭოთა ადამიანებს მიიყვანენ, სადაც გნებავთ, დედამიწის ყოველ წერტილზე. (საკდესი).

სოციალიზმის დიადი ქვეყნისთვის შეუძლებელი არაფერია!

მოსკოვი, სწორედ ერთი წლის წინათ დაგტოვეთ შენ, რათა გამოგვეცნო ჩრდილოეთის პოლუსის საუკუნოებრივი საიდუმლოებანი, რათა შეგვესრულებინა ჩვენი ძლევამოსილი სამშობლოს დავალება, ისტორიული სტალინური განაწესი.

მადლობის გრძნობით და სიყვარულით ვიგონებთ ვოდოპიანოვის, მოლოკოვის, ალექსეევის, მაზურუკის გმირულ გაფრენებს. ამ გაფრენებმა საშუალება მოგვცა დაგვეარსებინა მოდრეიფე ყინულზე ჯერ არნახული სამეცნიერო-საკვლევო სადგური. საბჭოთა თვითმფრინავების ფრთებით ჩვენ გადაგვიყვანეს არქტიკის შუაგულში.

საბჭოთა მფრინავებმა საბჭოთა თვითმფრინავებით ცხადჰყვეს, რომ სოციალიზმის დიადი ქვეყნისთვის შეუძლებელი არაფერია, არაფერია მიუწვდომელი. ჩვენ ვიცით: სამშობლო უბრძანებს,—და ჩვენი სახელოვანი მფრინავები, სტალინის აღზრდილები ჩვენი პლანეტის ყოველ პუნქტში დაეშვებიან.

სოციალიზმის ქვეყნის ამაყო შავარდნებო! იცოცხლეთ, იმუშავეთ, მიაღწიეთ გამარჯვებებს! გადალახეთ ყოველი მანძილი ყოველგვარ ამინდში!

პაპანინი
შირშოვი
კრენკელი
ფედოროვი

პოლონელ აგრესორთა თავხედური მოთხოვნები

ვარშავა, 21 მარტი (საკდესი). ცალკეული გაზეთების წერილებიდან ნათლად სჩანს, რომ პოლონეთს არა აქვს განზრახვა დაამაყოფილოს ლიტვასთან დიპლომატიური ურთიერთობის დამყარებით, არამედ ფიქრობს გამოიყენოს ეს ნაბიჯი ლიტვაზე შემდგომი ზეგავლენის მოსახდენად.

გუშინ ვილნოში გაიმართა პოლონეთის იმ სამხედრო ნაწილების დემონსტრატიული პარადი, რომლებიც თავმოყრილი არიან პოლონეთ-ლიტვის საზღვართან.

ექსპრესის სააგენტო იუწყება, რომ ვილნოს რკინიგზების სამმართველო დაჩქარებით ემზადება იმისათვის, რათა დაამყაროს სარკინიგზო მიმოსვლა პოლონეთსა და ლიტვას შორის, თუმცა ამ საკითხზე მოლაპარაკების დაწყების შესახებ ჯერ კიდევ არავინ არაფერი იცის.

„ილუსტროვანი კურიერ ცოძენის“ ლონდონელი კორესპონდენტი, ემყარება რა „ინგლისურ წყაროებს“, სწერს პოლონეთის მთელ რიგ ახალ მოთხოვნილებებზე: სრული ავტონომიის მინიჭება ლიტვაში მცხოვრებ პოლონელთათვის, იმის უზრუნველყოფა პოლონეთისათვის, რომ მას თავისუფალი მისასვლელი ჰქონდეს ლიტვის ბალტიის ნავსადგურებთან (განსაკუთრებული უპირატესობრივი პირობებით პოლონეთის სავაჭრო ფლოტისათვის კლაიპედსა და პალიანგში).

შემდეგ ამავე გაზეთს მოჰყავს „ჯორნალე დ' იტალიას“ ცნობა იმის შესახებ, რომ თითქოს განზრახულია პოლონეთის საზღვაო და სამხედრო ბაზის შექმნა კლაიპედში.

გუშინ ვარშავაში ვრცელდებოდა ენდეკთა ფურცლები, რომლებიც მოითხოვდნენ შემდგომი ზეგავლენის მოხდენას ლიტვაზე.

„ლიტვა ჯერ კიდევ არაერთ დათმობაზე წავა, თუ იგი მუდმივი ზეგავლენის ქვეშ იქნება“, — ნათქვამია ფურცელში და შემდეგ მოყვანილია ენდეკების მიერ წამოყენებული მოთხოვნები: პოლონეთის კავშირი ლიტვასთან, სამხედრო ბაზა კლაიპედში პოლონეთის ფლოტისათვის, საბაჟო უნია და ა. შ.

პოლონელ აგრესორთა თავხედური მოთხოვნების გამო

ტოკიო, 21 მარტი (საკდესი). „ნიცი ნიცის“ გადმოცემით, გუშინ ქალაქ ხაკოდატეში გაასამართლეს საბჭოთა გემის „კუზნეცკსტროის“ კაპიტანი. გემის კაპიტანს მიესაჯა 1500 იენი ჯარიმის გადახდა. გაზეთი აღნიშნავს, რომ პროკურორმა მოითხოვა კაპიტნის ერთი წლით მოთავსება საპატიმროში.

იაპონიის სასამართლოს განაჩენი „კუზნეცკსტროის“ კაპიტნის მიმართ

იაპონიის ხელისუფლების პრემიერაზე

21 მარტს მოსკოვში, კამერულ თეატრში შესდგა პრემიერა საბჭოთა კავშირის გმირის მ. ვ. ვოდოპიანოვის პიესა „ოცნებისა“, რომელიც გადამუშავებულია ავტორის მიერ. წარმოდგენას დაესწრნენ ჩრდილოეთის პოლუსის მამაცი დამპყრობელები—ამხ. პაპანინი, შირშოვი, კრენკელი და ფედოროვი, საბჭოთა კავშირის გმირები—ამხ. ვოდოპიანოვი და ჩკალოვი, ჩრდილოეთის პოლუსის ექსპედიციის მონაწილენი, დედაქალაქის თეატრალური საზოგადოებრიობის გამოჩენილი წარმომადგენლები.

დარბაზში შემოსვლისას პაპანინს, შირშოვს, კრენკელს და ფედოროვს აღფრთოვანებული ოვაციებით მიეგებნენ. მთელი დარბაზი ფეხზე ადგომით და ხანგრძლივი ტაშისცემით მიესალმა სამშობლოს მამაც შვილებს.

მხურვალე მისასალმებელი სიტყვა წარმოსთქვა რსფს რესპუბლიკის სახალხო არტისტმა ა. ი. ტაიროვმა და პიესის ავტორმა საბჭოთა კავშირის გმირმა მ. ვ. ვოდოპიანოვმა.

წარმოდგენა დიდი წარმატებით ჩატარდა. (საკდესი)

პრესის გამოძახილი ამხ. ლიტვინოვის განცხადებაზე

ანკარა, 21 მარტი (საკდესი). თურქეთის პრესა კვლავ სერიოზულ ყურადღებას აქცევს ამხ. ლიტვინოვის განცხადებას უცხოელ ჟურნალისტებისადმი. გაზეთებმა „ჯუმხურიეტმა“, „ტანმა“ და „სონ პოსტამ“ დიდი მოწონავე სტატიები უძღვნეს ამ განცხადებას.

„ჯუმხურიეტი“ მოწინავე სათაურით „უნდა ვიმოქმედოთ“ აღნიშნავს, რომ დროული იყო. ამხ. ლიტვინოვის გამოსვლა იმ მომენტში, როდესაც ფაშისტური გერმანიის ექსპანსია აღმოსავლეთ ევროპაში და ფაშისტური იტალიის ექსპანსია ხმელთაშუა ზღვის ბასეინში მთელ რიგ ქვეყნებს ემუქრება. სავსებით ბუნებრივია, — სწერს გაზეთი, — რომ არ შეიძლებოდა იმ ფაშისტური სახელმწიფოების თვითნებობა, რომლებიც არავითარ ანგარიშს არ უწევენ დანარჩენ ქვეყნებს და აბუჩად იგდებენ დემოკრატიულ ქვეყნებს, არ შეჰხებოდა სსრ კავშირს, რომელიც მტკიცედ ატარებს მშვიდობიანობის პოლიტიკას. შემდეგ, აკრიტიკებს რა იმ ქვეყნების პოლიტიკას, რომლებსაც ლონდონის პოზიცია უჭირავთ აგრესორების მიმართ ანდა პირდაპირ მიდიან დათმობებზე მათ მიმართ, გაზეთი პირველ რიგში ბრალს სდებს ინგლისს, რომელსაც, საფრანგეთთან და სსრ კავშირთან ხელიხელ ჩაკიდებულს შეეძლო გადაერჩინა მსოფლიო მრავალი საშიშროებისაგან.

„საჭიროა,—სწერს შემდეგ გაზეთი,—რომ ინგლისი გადაჭრით მიემხროს სსრ კავშირსა და საფრანგეთს მშვიდობიანობის შენარჩუნების ინტერესებისათვის. ინგლისელებმა იციან უკეთ, ვიდრე სხვა ვინმემ, რომ ევროპაში ომის დაწყების დროს ისინი, თავისი საკუთარი მდგომარეობის გადასარჩენად ძალაუნებურად სასწრაფოდ უნდა დაეხმარონ საფრანგეთს. იბადება კითხვა —რაღა საჭიროა იცადო და საშუალება მისცე ხანძარს კიდევ უფრო გაღვივდეს, როდესაც შეიძლება წინდაწინ აიცილო თავიდან“. დასასრულ სტატია მოუწოდებს გადამწყვეტი მოქმედებისაკენ აგრესორთა წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ბარსელონა, 21 მარტი (საკდესი). კატალონიის გაერთიანებული სოციალისტური პარტიის ორგანო „ტრიბალი“ ამხ. ლიტვინოვის მიერ უცხოელი ჟურნალისტებისათვის მიცემული განცხადების გამო მოთავსებულ სტატიაში აღნიშნავს, რომ „მხოლოდ საბჭოთა კავშირი ეწევა მშვიდობიანობის თანამიმდევრობითს პოლიტიკას, რომელიც შეეფერება მთელი კაცობრიობის სურვილებს. საბჭოთა კავშირი ხმას იმაღლებს ხალხთა დასაცავად. ლიტვინოვმა აშკარად და პირდაპირ მიმართა სახელმწიფოებს. სსრ კავშირი მიუთითებს იმათზე, ვისაც დანაშაული მიუძღვის მუქარის შექმნაში და, ამგვარად, ერთხელ კიდევ გამოდის ესპანეთისა და მთელი ცივილიზებული მსოფლიოს დასაცავად. ესპანეთში დანთებული ხანძარი შეიძლება მთელს ევროპას მოედოს. ლიტვინოვი აღნიშნავს, თუ როგორ შეიძლება კიდევ უკანასკნელ წუთში მსოფლიოს გადარჩენა“.

ალვარეს დელ ვაიოს მიმართვა ინგლისის ხალხისადმი

ლონდონი, 21 მარტი (საკდესი). „მანჩესტერ გარდიანი“ ათავსებს ესპანეთის საგარეო საქმეთა ყოფილი მინისტრის ალვარეს დელ ვაიოს მიმართვას ინგლისის ხალხისადმი. იგი სწერს, რომ ბარსელონის უკანასკნელ საჰაერო ბომბარდირებათა დროს მეამბოხეებმა მოჰკლეს 2.000 კაცი და დასჭრეს ამდენივე კაცი. ყველაზე საშინელი წინასწარმეტყველებანი მომავალი საჰაერო ომის შესახებ, — სწერს ალვარეს დელ ვაიო, საბიზნესო სინამდვილედ იქცა ბარსელონაში. ესპანეთის ხალხი მომართავს ინგლისის ხალხს მოწოდებით აღიმაღლოს საპროტესტო ხმა ბარსელონის სამოქალაქო მოსახლეობის გაჟლეტის წინააღმდეგ, აგრეთვე იმ პოლიტიკის წინააღმდეგ, რომელიც უფლებას აძლევს ესპანეთის მთავრობას შეიძინოს თავდაცვის საშუალებანი ათასობით ქალებისა და ბავშვების მკვლელ ფაშისტთა წინააღმდეგ.

ფაშისტი ინვერვენტები დიდ უმეტესობას შეადგენენ მეამბოხეთა არმიაში

პარიზი, 21 მარტი (საკდესი). ესპანის საagენტოს ცნობით ფაშისტთა იმ არმიის შემადგენლობაში, რომელიც მოქმედებს აღმოსავლეთის (არაგონიის) ფრონტზე, შედიან: იტალიელთა რამდენიმე დივიზია 50 ათასი ჯარისკაცის რაოდენობით; მაროკოს საარმიო კორპუსი სულ მცირე 40 ათასი ჯარისკაცის რაოდენობით; 10 ათასი გერმანელი, მეტ წილად სპეციალისტები და ტექნიკოსები; დაახლოებით 20 ათასი პორტუგალელი, რუმინელი და უნგრელი; 10 ათასამდე ჯარისკაცი ესპანეთის უცხოელი ლეგიონისა და 20 ათასამდე ესპანელი, მეტ წილად ნავარელები და გალიციელები.

ამგვარად ფაშისტთა არმიაში, რომელიც მოქმედებს აღმოსავლეთ ფრონტზე, დაახლოებით 150 ათასი კაცი ითვლება. ამ არმიაში უცხოელი ინტერვენტები ესპანელების მიმართ წარმოდგენილი არიან პროპორციით 13:2.

ამ ფაშისტურ ძალებს აქვთ 700-ზე მეტი ავიაგამანადგურებელი და ყუმბარმტყორცნი, ათასზე მეტი ქვემეხი, ასობით ტანკები, ათასობით ტყვიამფრქვევები და სამხედრო საჭურველის დიდძალი მარაგი.

„ჩინეთი და სსრ კავშირი“

ხანკოუ, 20 მარტი (საკდესი). საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის კულტურული საზოგადოების განყოფილებამ ჩანშაში გამოუშვა ჟურნალ „ჩინეთი და სსრ კავშირის“ პირველი ნომერი. ნომერი იწყება გომინდანის უძველესი წევრის, საკანონმდებლო იუანის (პალატის) თავმჯდომარის მოადგილის ტან ჯენის სტატიით ჩინეთ-საბჭოთა კავშირის ურთიერთობის განმტკიცების შესახებ.

საშხედრო მოქმედებანი ჩინეთში

ჩრდილო ჩინეთში

ხანკოუ, 21 მარტი (საკდესი). შანსის პროვინციის სამხრეთ ნაწილში დიდი ბრძოლა გრძელდება. ჩინეთის სარდლობის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ იაპონიის ჯარები განაგრძობენ უკან დახევას ყვითელი მდინარის ჩრდილო ნაპირიდან. მან აღნიშნა, რომ შანსის პროვინციის 105 მაზრიდან იაპონელებმა შესძლეს დაეკავებინათ მხოლოდ 30 მაზრა თავისი საკომუნიკაციო ხაზების გასწვრივ. შანსის პროვინციის ჩრდილო-აღმოსავლეთი ნაწილი მთლიანად ჩინელთა კონტროლს ქვეშ იმყოფება. შანსის პროვინციის სამხრეთ ნაწილში ჩინეთის ჯარებმა დაიკავეს იანჩენი, ხოლო ცენტრში — ჯანძი. ლიჩენსა და ლუჩენს შორის იაპონიის ჯარების დამარცხების შემდეგ იაპონიის სარდლობამ ამ რაიონში გაგზავნა ახალი დამხმარე ძალები ათასი ჯარისკაცის რაოდენობით. მაგრამ იაპონელებს გზაში დახვდნენ ჩინეთის ჯარები. იაპონელებმა ბრძოლის დროს დაჰკარგეს 20-ზე მეტი კაცი. ჩინეთის ჯარების ორმა დიდმა რაზმმა შეტევა დაიწყო იუანპინზე (შანსის პროვინციის ჩრდილო ნაწილი).

ტაიანძინ - პუკოუს რკინიგზის ფრონტის მარცხენა ფლანგზე დიდი ოპერაციები დაიწყო. ბრძოლაში ჩაებნენ ჩინეთის ახლად მოსული ჯარები, რომლებიც კონტრშეტევაზე გადავიდნენ. ეს საფრთხეს უქმნის იაპონიის მთელ წინსვლას სამხრეთისაკენ რკინიგზის გასწვრივ.

19 მარტს იაპონიის თვითმფრინავებმა ყუმბარები დაუშინეს იჯოუს. დაზარალებულია სულ მცირე 200 სახლი.

სუიუანის პროვინციაში ჩინელები უტევენ დასავლეთიდან აღმოსავლეთისაკენ და ამჟამად გუიხუას პროვინციის მთავარი ქალაქიდან ას ათი კილომეტრის მანძილზე იმყოფებიან.

ცენტრალურ ჩინეთში.

ხანკოუ, 21 მარტი (საკდესი). ტაანძინ-პუკოუს რკინიგზის სამხრეთ უბანზე მცირე ბრძოლა სწარმოებს მდინარეების ხუაიხესა და გოხეს გასწვრივ. ჩინეთის ჯარებმა იაპონელებს რამდენიმე სოფელი წაართვეს. ამ რაიონის დატოვების წინ იაპონელებმა ჩინელთა რამდენიმე ათეული სოფელი გადასწვეს. ჩინელი პარტიზანები კავალერიის რაზმთან ერთად გარს შემოერტყნენ ქალაქ დინიუანს (ბენპუს სამხრეთ-აღმოსავლეთით). გრძელდება ბრძოლა ბენპუს სამხრეთით.

ანხუეის პროვინციის სამხრეთ ნაწილში ბრძოლა სწარმოებს სიუანჩენსა და ლიანს (ტაიხუს ტბის დასავლეთით) შორის. 19 მარტს იაპონელთა კოლონამ, რომელიც 2000 კაცისაგან შესდგებოდა, ტანკებისა და არტილერიის დახმარებით დაიკავა სოფელი ხუნლინძიაო (სიუანჩენის აღმოსავლეთით 24 კილომეტრის მანძილზე). ეს კოლონა გუანდესაკენ (ანხუეის პროვინციის სამხრეთ-აღმოსავლეთი ნაწილი) მიიწევს.

ცალკეული შეტაკებანი გრძელდება ხუჯოუს გარშემო. სენტრალ ნიუსის საagენტო იუწყება, რომ 18 მარტს იაპონელთა რაზმი ცდილობდა მდინარე ძიანტანზე გადასვლას, მაგრამ უკუგდებულ იქნა ჩინელთა ნაწილების მიერ.

1938 წელს კარტოფილის მოსავლიანობის გაღიდების ღონისძიებათა შესახებ

სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილება

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს სრულიად შეუწყნარებლად მიაჩნია, რომ მთელ რიგ ოლქებს — ჩელიაბინსკის, სვერდლოვსკის, სტალინგრადის, როსტოვის, აგრეთვე უკრაინის სს რესპუბლიკის დონეცის, დნეპროპეტროვსკის, ნიკოლაევსკის, ოდესის ოლქებს, კრასნოდარის, შორეულ-აღმოსავლეთის მხარეებს, ყირიმის ასს რესპუბლიკასა და ზოგიერთ სხვას, რომელთაც სრული შესაძლებლობა აქვთ ადგილობრივი ნათესების ხარჯზე უზრუნველჰყონ თავისი მოთხოვნილებანი სასურსათო და სათესლე კარტოფილის მხრივ, დღემდე სხვა მხარეებიდან, ოლქებიდან და რესპუბლიკებიდან, შემოაქვთ კარტოფილი.

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს საჭიროდ მიაჩნია მოისპოს ოლქიდან ოლქში კარტოფილის გადაზიდვის ეს სრულიად გაუმართლებელი პრაქტიკა და უზრუნველყოფილ იქნას კარტოფილის მოთხოვნილების დაკმაყოფილება ადგილობრივ ნათესთა და დამზადებათა ხარჯზე.

ასეთი შეუწყნარებელი მდგომარეობა იმის შედეგია, რომ სამიწათმოქმედო ორგანოები მეტად არადამაკმაყოფილებლად მუშაობენ და ადგილობრივი საბჭოთა, პარტიული ორგანიზაციები საკმაო ყურადღებას არ აქცევენ კარტოფილის კულტურის განვითარებას. ამას ადასტურებს ის, რომ კარტოფილის საშუალო მოსავლიანობა ჯერ კიდევ დაბალია (100-120 ცენტნერი არაუმეტეს საშუალოდ ნაკლებ ნაკვეთებიდან). ნათესების

საგაზაფხულო სამუშაოები

სპახანოველ უშა ახუბას ვალდებულება

ოჩამჩირი, 21 მარტი. ჭილოურის სოფლსაბჭოს ვოროშილოვის სახელობის კოლმეურნეობის წარჩინებულმა სტახანოველმა, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა ამხ. უშა ახუბამ იკისრა ვალდებულება მიაღწიოს 1938 წელს ჩაის ფოთლის სარეკორდო მოსავალს.

ამხ. უშა აწუბა მიზნად ისახავს ჰექტარზე მიიღოს თავისი ბრიგადით არანაკლებ 6.000 კილოგრამი ჩაის ფოთლისა, ნაცვლად 1000-1500 კგრ., რაც შეგროვილი იყო შარშან.

უკვე შემუშავებულია აგროტექნიკურ ღონისძიებათა დაწვრილებითი გეგმა, რომელსაც განახორციელებს ბრიგადა ამ უბანზე, ზუსტად დადგენილ ვადებში ნიადაგში შეტანილი იქნება 45 ტონა ორგანიული სასუქი, მასთან ნიადაგი გადახნული იქნება 20 სანტიმეტრის სიღრმეზე. შეტანილი იქნება აგრეთვე მინერალური სასუქები საჭირო რაოდენობით.

ჩაის ბუჩქების შემოჭრას და გაფორმებას ჩაატარებს თვითონ ამხ. უშა ახუბა.

ამხ. ახუბამ სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამოიწვია ოქუმის სოფლსაბჭოს (გალის რაიონი) ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ამხ. დუშა კვაჭახია.

ჩაის მაღალი მოსავლისათვის ბრძოლაში უნდა ჩაებას ზემოხსენებულ კოლმეურნეობათა ყველა საკოლმეურნეო ბრიგადა, ყველა კოლმეურნე.

ხულოს რაიონში კვლავ დაუშვებელი ჩამორჩენაა

ბათუმი, (საქდესი). რაიონში საგაზაფხულო თესვისათვის მზადებაში კვლავ დაუშვებელი ჩამორჩენაა, სასოფლო საბჭოები, უბნის აგრონომები და რაიმიწგანი კვლავ ძველებურად განაგრძობენ მუშაობას. მათ ჯერ კიდევ ვერ დარაზმეს საკოლმეურნეო სოფლის მშრომელები საგაზაფხულო თესვის მზადებაში არსებულ ჩამორჩენათა ლიკვიდაციისათვის.

შვანის, წყლისსაყარისა და შუბანის სასოფლო საბჭოებში დაუმთავრებელია სასოფლო სამ. იარაღ-მანქანების შეკეთება.

განსაკუთრებით დიდ ჩამორჩენას აქვს ადგილი თამბაქოს სათბურების მომზადების საქმეში. რაიონის კოლმეურნეობების სათბურები შეწამლული არ არის. რაიმიწგანის აგროპერსონალი მიწგანის კაბინეტში ლაპარაკით ირთობდა თავს მაშინ, როცა თესვისათვის მზადების ხელსაყრელი ამინდები იდგა.

მთელ რიგ სასოფლო საბჭოებსა და კოლმეურნეობებს (შუახევის, ყარადერეს, ყინჩაურის, ღორჯომის, ციხაძირის) გამწევი ძალა ჯერ კიდევ არ გადაუყვანიათ გაძლიერებულ კვებაზე.

სოფლმომარაგების ხულოს განყოფილება (გამგე ბოლქვაძე) რაიონს ვერ უწევს სათანადო მომსახურებას საგაზაფხულო თესვისათვის მზადების საქმეში. თამბაქოს სათბურებისათვის საჭირო 3.500 კვად. მეტრი მინიდან შემოზიდულია მხოლოდ 1000 კვადრ. მეტრი მინა. არც სათბურებისათვის საჭირო ჭილობებია შემოზიდული.

რაიონის პარტიულ, საბჭოთა და სამიწათმოქმედო ორგანიზაციებს ამ მხრივ ჰმართებს საჭირო დასკვნების გაკეთება.

საქმე აღგილიდან არ იძვრის

ზესტაფონი, (საქდესი). არგვეთის საბჭოთა მეურნეობაში მავნებლობის შედეგების ლიკვიდაციისათვის ბრძოლა ჯერ კიდევ სუსტად არის გაშლილი. წინასაგაზაფხულო სამუშაოთა მომზადების მხრივ ამ მეურნეობაში საგანგაშო მდგომარეობაა.

საქ. კ. პ. (ბ) ზესტაფონის რაიკომის ბიუროს განიხილა მეურნეობაში შექმნილი მდგომარეობა და მთელი რიგი ღონისძიებანი დაუსახა, მაგრამ ამ ღონისძიებათა გატარებისათვის მუშაობა მეურნეობის დირექციას და პირველად პარტიულ ორგანიზაციას ჯერ კიდევ არ გაუშლიათ.

მეურნეობას შესაძენი აქვს 40.000 ცალი ჭიგო, 2.100 ტონა საჭირო სასუქიდან ადგილზე მიტანილია მხოლოდ 500 ტონა,—ფართობზე სასუქის გატანის საშემოდგომო გეგმა ჩაიშალა და საგაზაფხულო გეგმის ანგარიშში გატანილი არ არის არცერთი ტონა.

მუშა-გამწევი ძალის მოვლა-პატრონობას სათანადო ყურადღება არ ექცევა. თავლა მოუწყობელია, ცხენების და ხარ-კამეჩის საკვები არა აქვთ, 17 ცხენიდან საგაზაფხულო სამუშაოებზე გამოსადეგია მხოლოდ 4 ცხენი.

შესაძენია 12 კულტივატორი, 30 ვერმორელის აპარატი, ერთი ტონა ვენახის სახვევი მასალა, 4 ტონა მავთული და სხვ.

სამტრესტი ვერ ამარაგებს არგვეთის მეურნეობას, ხშირად ჭიანურდება ხოლმე კრედიტების დაშვებაც, მაგრამ ისიც არ კეთდება, რაც მეურნეობის ხელმძღვანელობაზეა დამოკიდებული.

მუშათა საცხოვრებელი ბინები ანტისანიტარულ მდგომარეობაშია, მეურნეობას არა აქვს შუშა, რის გამოც სწვავენ ფიცრებს, ჭიგოებს და გულშემატკივარი არავინ სჩანს. მეურნეობის ღობეები და გზები გაფუჭებულია, არც ბოგირებია შეკეთებული.

მეურნეობის მუშა-მოსამსახურეთა შორის, განსაკუთრებით კი რუს მუშებში, კულტურულ-მასობრივი და საagიტაციო მუშაობა არ სწარმოებს. პარტიული, კომკავშირული და პროფკავშირის ორგანიზაციები სუსტად მუშაობენ.

დირექტორი ადამია უდანაშაულოდ ხსნის პარტიის წევრებს სამუშაოდან, მაგ. მან მოხსნა პარტიის წევრი სალაძე ვითომდა მას გაეფლანგოს 2.000 მანეთი. მეორე დღეს გამოირკვა, რომ მასზე არაფერი არ ირიცხება.

მეურნეობას გეგმები შესრულებული არა აქვს, გაზაფხული კი კარს მოგვადგა. საჭიროა მეურნეობის დირექციამ მიიღოს სასწრაფო ზომები ჩამორჩენის სალიკვიდაციოდ. ამავე დროს მეტი ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს საქ. საბჭოთა მეურნეობების ტრესტმა არგვეთის მეურნეობას.

სას.-სამ. არჯევის წესდებას ამახინჯებენ

(წერილი მანის რაიონიდან)

სას.-სამ. არტელის სტალინური წესდების მტკიცედ გატარება კოლმეურნეობათა შემდგომი სამეურნეო ორგანიზაციული და პოლიტიკური განმტკიცების ძირითადი პირობაა. ამ მიმართულებით მანის რაიონის სამიწათმოქმედო ორგანოები სისტემატურად არ მუშაობენ. არის ფაქტები წესდების უხეშად დამახინჯებისა, რაც მტს-ის და მიწგანის მუშაკებისათვის შეუმჩნეველი რჩება.

სოფ. ქვედა ვანის კოლმეურნეობა „განთიადში“ მთისძირის — ვოროშილოვის და ჭყვისის — ცხაკაიას სახელობის კოლმეურნეობებში წევრებს დღემდე არა აქვთ მიცემული მიმდინარე წლისათვის შრომის წიგნაკები. ამიტომ მიმდინარე წლის იანვრიდან გამომუშავებული შრომადღეები ჩაწერილი არ არის შრომის წიგნაკებში. გარდა ამისა, აღნიშნულ კოლმეურნეობებში მოსავლისა და შემოსავლის საბოლოო განაწილების წინ არ შეუმოწმებიათ კოლმეურნეებისათვის შრომადღეების დარიცხვის სისწორე. არის შემთხვევები, როდესაც კოლმეურნის პირად ანგარიშში ჩაწერილი შრომადღეები არ უდრის ბრიგადირის მიერ წარმოდგენილ უწყისებში ნაჩვენებ შრომადღეებს.

კოლმეურნეთა პირად ანგარიშებში შრომადღეების ჩაწერა სწარმოებს თვეში ერთხელ, ნაცვლად იმისა, რომ კვირაში ერთხელ მაინც იქნეს ჩაწერილი. ბრიგადირების მიერ გამგეობაში წარმოდგენილი უწყისები (ფორმა № 25) ხელმოუწერელია.

აღნიშნულ კოლმეურნეობებში საერთო კრებებზე დღემდე არ განუხილავთ და არ დაუმტკიცებიათ სამუშაოთა გამომუშავების ნორმები. რაიმიწგანის და მტს-ის მიერ საორენტირო გამომუშავების ნორმები დამუშავებულია ჯერ კიდევ თებერვლის შუა რიცხვებში სპეციალისტებთან ერთად, მაგრამ ისინი არ დაუყვანიათ ადგილებამდე და არ დაუზუსტებიათ კოლმეურნეთა საერთო კრებებზე.

მოსავლისა და შემოსავლის საბოლოო განაწილების საქმეში განსაკუთრებით ჩამორჩენილია სოფ. მთისძირის ცხაკაიას სახელობის კოლმეურნეობა.

ამას გარდა, სას.-სამ. არტელის წესდების მე-15 მუხლის ის ნაწილი, რომელიც მოითხოვს კარგი და ცუდი მუშაობისათვის საშუალო საკოლმეურნეო მოსავლიანობის მიხედვით ბრიგადების დაჯილდოვება-დაჯარიმებას, ყველგან არ ტარდება მტკიცედ. მაგალითად, სოფ. ჭვედა ვანის კოლმეურნეობა „განთიადში“ მე-3 და მე-6 ბრიგადები დაჯილდოებული არიან საშუალო საკოლმეურნეო მოსავლის გადაჭარბებისათვის, იმ ბრიგადებისათვის კი, რომელთაც ცუდი მუშაობის შედეგად საშუალო საკოლმეურნეო მოსავალზე ნაკლები მიიღეს, შრომადღეები არ ჩამოუკლიათ, ხოლო, სოფ. მთისძირის ვოროშილოვის სახელობის კოლმეურნეობაში პირველი ბრიგადა მეორე ბრიგადის ხარჯზე დაუჯილდოვეს.

არის მთელი რიგი შემთხვევები საკოლმეურნეო დემოკრატიის დარღვევისა. კოლმეურნეობა „განთიადში“ საერთო კრებაზე (ოქმი № 5) კოლმეურნეობიდან გარიცხულ იქნა ბურკაძე იმ მიზეზით, რომ არ გამოდიოდა სამუშაოზე. საერთო კრების ოქმში კი აღნიშნული არ არის, თუ რამდენმა წევრმა მისცა ხმა მის გარიცხვას.

სოფ. მთისძირის ვოროშილოვის სახელობის კოლმეურნეობაში წევრთა საერთო კრების ოქმში სრულიად არ იწერება დამსწრეთა რაოდენობა, არამედ აღნიშნავენ „კრებას დაესწრო უმრავლესობა“ და შემდეგ ნაჩვენებია პროცენტები.

რაიონში საჭირო ყურადღება არ ექცევა საკოლმეურნეო პირუტყვის პროდუქტიულობის გაუმჯობესებას. კოლმეურნეობა „განთიადში“ მერძეობის ფერმის ძროხების წველადობა ძლიერ დაბალია. შარშან თვითეული ძროხის საშუალო წლიური წველადობა 290 ლიტრს არ აღემატებოდა. უძროხობის ლიკვიდაციის საქმეში კოლმეურნეობის გამგეობა სრულ უმოქმედობას იჩენს. 309 მეურნიდან 69-ს ძროხა არა ჰყავს. კოლმეურნეობას შარშან საწარმოო გეგმით არ გაუთვალისწინებია ფერმიდან კოლმეურნეობის უძროხო წევრებზე ხბოების გაცემა-მიყიდვა, აგრეთვე საფურე ხბოების კონტრაქტაცია უძროხობის ლიკვიდაციისათვის.

ყოველივე ეს ავალებს რაიონის პარტიულ და საბჭოთა ორგანიზაციებს დაუყოვნებლივ გამოასწორონ დაშვებული შეცდომები და ნაკლოვანებანი, უზრუნველჰყონ კოლმეურნეობები უკეთესი ხელმძღვანელობითა და ყოველდღიური დახმარებით.

შ. მახარაძე.

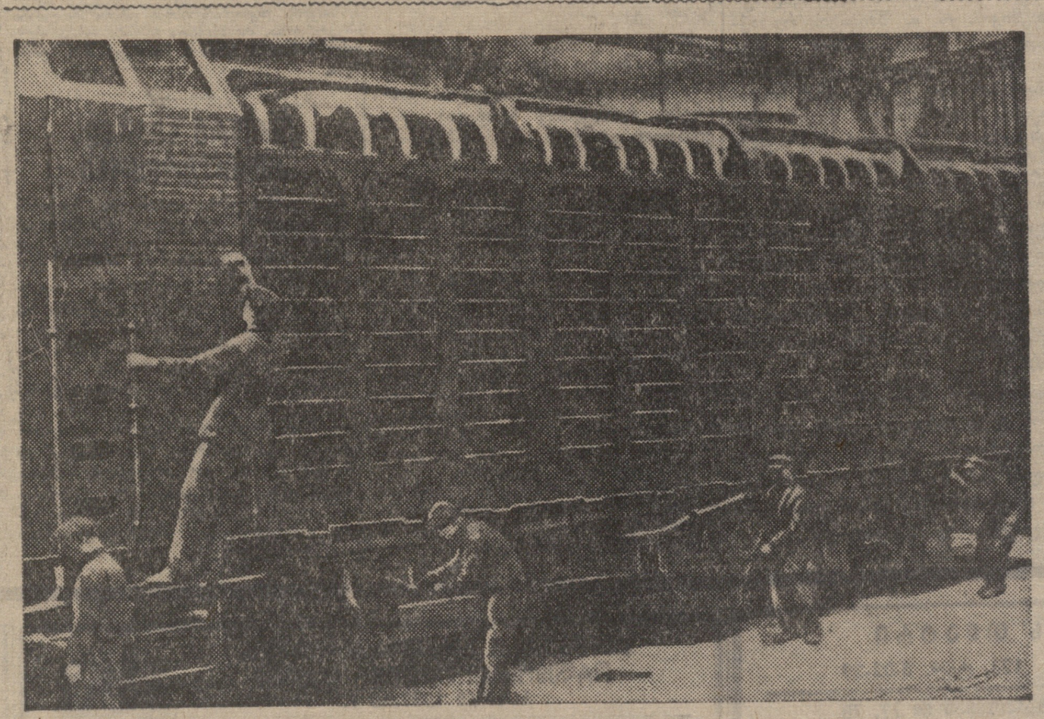

ქალ. ჭიათურაში ოქტომბრის რევოლუციის სახელობის ჭარხანა წელს უშვებს მძლავრ, 300 ცხენის-ძალიან ორთქლმავლებს „შდ“ ტენდერ-კონდენსატორით.

სურათზე: ორთქლმავალ „შდ“-ის ახალი ტენდერი გამოცდის წინ.

„სოიუზფოტო“

სსრკ-ს საგარეო ვაჭრობა 1937 წ.

აქტიური საგვაჭრო ბალანსი.

საბაჭოს მთავარმა სამმართველომ შეაჯამა სსრ კავშირის 1937 წლის საგარეო ვაჭრობის შედეგები. საბჭოთა კავშირის საგარეო ვაჭრობის საერთო ბრუნვა 1937 წლისათვის შეადგენს 3.069,9 მილიონ მანეთს, ანუ 358.3 მილიონი მანეთით მეტს, ვიდრე 1936 წელს.

საგარეო ვაჭრობის ბრუნვის საერთო თანხიდან გასული წლის ექსპორტი შეადგენს 1728,6 მილიონ მანეთს, იმპორტი კი—1.341,3 მილიონ მანეთს. ამრიგად სსრ კავშირის საგარეო ვაჭრობას გასულ წელს ჰქონდა სავაჭრო ბალანსის აქტიური სალდო 387,3 მილიონი მანეთის რაოდენობით.

1937 წელს სსრ კავშირიდან გატანილია 436,4 მილიონი მანეთის ნე-ტყის მასალა. ეს 78 მილიონი მანეთით მეტია, ვიდრე 1936 წელს იყო. ხორბალი გასულ წელს გატანილია 257,6 მილიონი მანეთისა, ანუ 221,7 მილიონი მანეთით მეტისა ვიდრე 1936 წელს.

სამრეწველო საქონლის გატანა 1937 წელს წინა წელთან შედარებით 97,3 მილიონი მანეთით გაიზარდა. სსრ კავშირში ნავთის ამოღებისა და გადამუშავების უდიდესი ზრდის მიუხედავად, რამოდენიმედ შემცირდა ნავთის პროდუქტების გატანა. თუ 1936 წელს ეს პროდუქტები გატანილი იყო 168,8 მილიონი მანეთისა, 1937 წელს მათი ექსპორტი 10,7 მილიონი მანეთით შემცირდა. შემცირება იმით აიხსნება, რომ ძალიან გაიზარდა ნავთის პროდუქტების მოთხოვნილება საავტომობილო და სატრაქტორო მეურნეობის მხრივ, რომელიც მეტად სწრაფად ვითარდება საბჭოთა კავშირში.

სსრ კავშირის ტექნიკურ-ეკონომიურმა დამოუკიდებლობამ საშუალება მოგვცა შეგვემცირებინა იმპორტი და დავკმაყოფილებულიყავით მხოლოდ ტექნიკურად უახლესი მოწყობილობის, სხვადასხვა ახალ გამოგონებათა და ზოგიერთი დეფიციტური ნედლეულის (კაუჩუკი, ჯუტი, მანილის ქერელი, ყავა, კაკაო და სხვ). შესყიდვით. ამის შედეგად 1937 წელს 1936 წელთან შედარებით იმპორტი შემცირდა მანქანების ხაზით 132 მილიონი მანეთით, ანუ 32,9 პროცენტით, შავი ლითონების ხაზით—13,1 მილიონი მანეთით, ანუ 13,3 პროცენტით, ქიმიური პროდუქტების ხაზით — 9,5 მილ. მანეთით, ანუ 39,7 პროცენტით და ა. შ.

სსრკ სავაჭრო ბრუნვაში 1937 წელს პირველი ადგილი უჭირავს, ისევე როგორც 1936 წელს, დიდ ბრიტანეთს, მეორე—ამერიკის შეერთებულ შტატებს. (საქდესი).

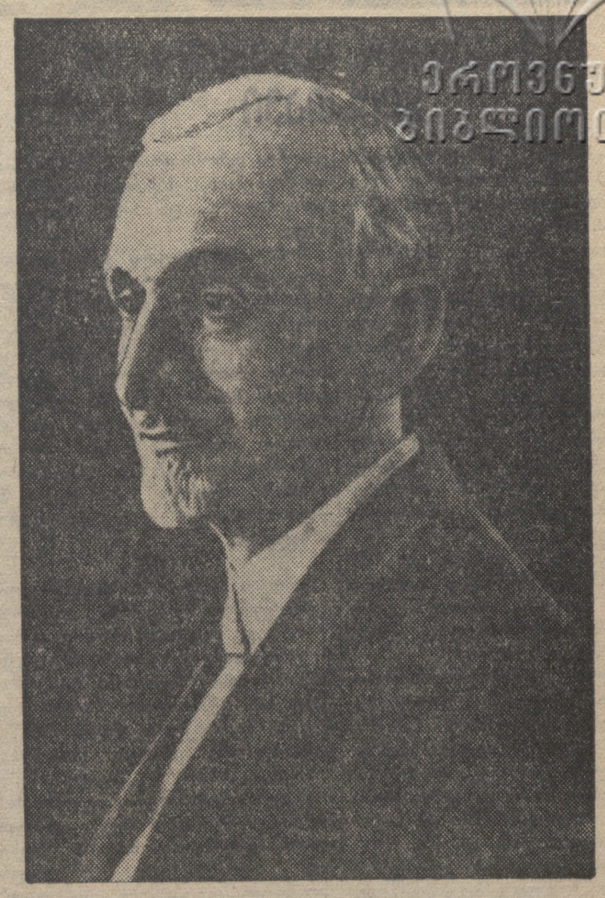

ოვანეს თუმანიანი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ოვ. თუმანიანი

საქართველოს პოეტებს

არა! რუსთველის ოქროს სიტყვები
როდი ხმაურობს მჭლედ და დუნეთა,
მის ამაყ აჩრდილს დღეს თქვენც მიჰყვებიო,
ვერა გძლევთ ტანჯვა საუკუნეთა.

ახალმა ხელმა ცამდე აღმართა
ძველი ლოცვები ხანგადასული
და საქართველომ კვლავ გაამართლა
მშვენიერება უკვდავი სულის.

თანამოძმენო! სალამი თქვენდა,
პოეზიაში წვა გერგოთ ხვედრად,
და არარატმა, როგორც ლეგენდა,
გული გაიპო თქვენს შესახედრად.

შემოღამების მიმქრალი შუქი
დე, შეუერთდეს ჯანსაღ განთიადს,
აინთოს ძმათა ორი პატრუქი,
გზა გაუნათოს სიხარულს ზვიადს.

დე, ჩვენი ლექსის ნაზ ცისარტყელამ
მოსპოს ვერაგთა სისინი მტრული,
დე, ჩვენი ლექსი მოედოს ყველას,
ბედნიერებით გადაზღაპრული.

კავკასიონის ჭაღარა ერებს
ჩვენ მოვუწყოდებთ საერთო ლხინზე.
ჩემი ქამანჩაც ტკბილად იმღერებს
თქვენი მგოსნების შემოძახილზე.

დავრჩეთ, ჭურუმნო, ძმად და მეგობრად.
შევქმნათ ოჯახი ამხანაგური,
და ხელოვნების ტაძრისთვის მწყობრად
ყველამ მივზიდოთ თითო აგური.

დღეს ხალხი სისხლით თუმც იწურება,
ეს დაგვრჩეს მაინც ძველ გაკვეთილად:
რომ ერთი ერის უბედურება
ვერ გადიქცევა სხვისთვ ის კეთილად.

მაშ რუსთველურად დავკრათ ჩანგს ხელი,
თავში მოვექცეთ მსოფლიო კიბეს,—
ვიყოთ გულუხვი, გვწამდეს სახელი,
ვინც დარდიმანდობს, ვერ იღარიბებს!

ვის შეუძლიან, რომ გადაგვთელოს,
ჩვენს სულში ღმერთი არ იწვის განა?—
დე, იგრძნოს ყველამ, რომ საქართველო
არის მგოსანთა წმინდა ქვეყანა!

არა! რუსთველის ოქროს სიტყვები
როდი ხმაურობს მჭლედ და დუნეთა.
მის ამაყ აჩრდილს დღეს ჩვენც მივყვებით,
ვერა გვძლევს ტანჯვა საუკუნეთა.

თარგმანი **ი. გრიშაშვილისა**

1919 წ.

კულტმასობრივი მუშაობა ჩაშლილია

მარელისის გრეხილი ავეჯკეთილობის ფაბრიკაში 500-ზე მეტი მუშა მუშაობს. მათ შორის კულტმასობრივი მუშაობა მივიწყებულია, რაც სამართლიან უკმაყოფილებას იწვევს.

აქ ჩაშლილია საკლუბო მუშაობა. სამ თვეზე მეტია, არ გამართულა საღამო-წარმოდგენა, მუშებს არ უნახავთ კინო-სურათი, არ ტარდება ლექციები. სუსტია თვითმომქმედი წრეების მუშაობაც. ისინი მხოლოდ ფორმალურად არსებობენ. ფაბრიკაში მომუშავე ახალგაზრდობა სავსებით მოკლებულია ფიზკულტურულ აღზრდას. ამ საქმისათვის აქ თავს არავინ იწუხებს.

ფაბრიკის კლუბთან არსებობს სიმებიანი ორკესტრი, მაგრამ ორკესტრის ინვენტარი მოთავსებულია ისეთ შენობაში, სადაც წვიმა თავისუფლად ჩამოდის, აზიანებს კედლებს და აფუჭებს ინსტრუმენტსაც.

აღსანიშნავია ისიც, რომ ფაბრიკის დირექცია რადიომეჭანიკოსს თვიურად 300 მანეთს აძლევს, მაგრამ რას აკეთებს იგი, ამაზე არავინ ფიქრობს. დიდიხანია მას შემდეგ, რაც რადიომიმღები აპარატი დაზიანებულია, მაგრამ „მექანიკოსს“ მის შეკეთებაზე არ უზრუნია.

ფაბრიკაში კულტმუშაკად მოიყვანეს ამხ. ბ. აბაშიძე, მაგრამ იგი საამქროში გაგზავნეს ფიზიკურ სამუშაოზე ვითომ მისი „შტატი გაუქმდაო“. ასეთ დიდ წარმოებას აუცილებლად უნდა ჰყავდეს განთავისუფლებული კულტმუშაკი, უამისოდ კულტურული მუშაობა სათანადო დონეზე ვერ დადგება. მაგრამ ამაზე დირექცია და პროფორგანიზაცია სრულებით არ ზრუნავენ.

დროა ბოლო მოეღოს კულტმასობრივი მუშაობის ასეთ შეუფასებლობას.

პ. შარიძაძე, ა. ტაბატაძე, შ. შარიძაძე.

გავაუმჯობესოთ საბავშვო კუნქვების მუშაობა

თბილისის მილიციის ყველა განყოფილებასთან არსებობს ბავშვთა უმეთვალყურეობასთან მებრძოლი პუნქტები. ეს პუნქტები ჯერ კიდევ არადამაკმაყოფილებლად იბრძვიან ბავშვთა უპატრონობისა და უმეთვალყურეობის ლიკვიდაციის შესახებ საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ისა და სახკომსაბჭოს 1935 წლის 31 მაისის ისტორიული დადგენილების რეალიზაციისათვის. ცალკეული პუნქტები, ნაცვლად ნამდვილი აღმზრდელობითი მუშაობისა, ბავშვთა უმეთვალყურეობის ფაქტების ფორმალური რეგისტრაციით კმაყოფილდებიან. პუნქტებს უჭირავთ პატარა ოთახები, რომლებიც სათანადოდ არ არის მოწყობილი.

საბავშვო პუნქტში მუშაობენ არა სპეციალური განათლების მქონე, უმეთავსებით მომუშავე პირები. ხშირია საბავშვო პუნქტების მომუშავეთა გადაყვანა-დანიშნენა განსაკომის ნებადაურთებულად, რის გამო საბავშვო პუნქტებში მუშაობენ შეუმოწმებელი, დაბალი კვალიფიკაციის პირები.

საბავშვო პუნქტები ჯერ კიდევ ცუდად მუშაობენ მშრომელთა შორის. ამის გამო ბავშვები ხულიგნურად იქცევიან, წესრიგს არღვევენ და სხვ.

მიუხედავად თბილისის საბჭოს დადგენილებისა, კინოებში საღამოს 9 საათის შემდეგ მაინც დაიარებიან მცირეწლოვანი ბავშვები (მაგალითად, კინო „განთიადში“ და სხვ.), რასაც ბოლო უნდა მოეღოს.

საკმაო დახმარებას არ უწევენ საბავშვო პუნქტებს რაისაბჭოების სექციები, რაიგანათლების განყოფილებები, კომკავშირის ცალკეული პირველადი ორგანიზაციები, სასამართლოს და პროკურატურის ორგანოები.

საჭიროა თბილისის კლუბებმა, სამკითხველოებმა, სახლთა მმართველობებმა ყოველგვარი პირობები შეუქმნან ბავშვებს უკეთესი კულტურული დასვენებისათვის.

გ. დავითაშვილი.

ერ. ასტვაცატუროვი

ოვანეს თუმანიანი

თხუთმეტი წლის წინათ გარდაიცვალა გამოჩენილი „სომეხი მწერალი, პოეტი და საზოგადო მოღვაწე ოვ. თუმანიანი. ოვ. თუმანიანი იყო ახალი სომხური ლიტერატურის ერთი უდიდესი წარმომადგენელი, რომლის ლიტერატურული მემკვიდრეობა გამოუკლებლივ შეიცავს უკანასკნელი ნახევარი საუკუნის ინტელექტური კულტურის საუნჯეში.

ოვ. თუმანიანი არის სომხეთის ჟაკი წერეთელი, იშვიათია მეორე მწერალი, რომელიც ისეთი პოპულარობითა და სიყვარულით სარგებლობდეს სომეხ ხალხში, როგორითაც სარგებლობს ოვ. თუმანიანი. ეს იმით უნდა აიხსნას, რომ პოეტი შემოქმედების ასპარეზზე გამოსვლის პირველი დღეებიდანვე ახლოს მივიდა ხალხთან და თავისი პოეტური ჰანგები მჭიდროდ დაუკავშირა ამ ხალხის ხელოვარ განცდებს; მეცხრამეტე საუკუნის უკანასკნელი ათეული წლებიდან 1923 წლის დასაწყისამდე დაუღალავად და უმწიკვლო სიყვარულით ემსახურებოდა იგი თავისი ხალხის პოლიტიკური და ეკონომიური კეთილდღეობის საქმეს.

მე-19 საუკუნის პირველი ნახევრიდან დასავლეთ ევროპისა და რუსეთის მოწინავე მწერლობის გავლენით სომხურ მწერლობაში იწყება ბრძოლა ახალი ლიტერატურისათვის, ლიტერატურაში ხალხისათვის გასაგები ენის განმტკიცებისათვის. ამ ბრძოლამ თან მოიტანა ახალი ლიტერატურული მოტივები. ამ პერიოდიდან სომხურ მწერლობაში ვხვდებით განსაკუთრებულ ინტერესს ხალხის მასის ყოფისა და სომხეთის ეროვნული ბედისადმი. თვით რომანტიკული სკოლის საუკეთესო წარმომადგენლები თავიანთ მხატვრულ ლიტერატურულ ხარისხში აიყვანა და მოგვცა მაღალი პოეტური კულტურის ნიმუშები, როგორც დიდმა კლასიკოსმა.

ოვ. თუმანიანი გარკვეული ეპოქის შვილი იყო. იგი, როგორც რეალისტი, დაინტერესებული იყო თავისი ეპოქის აქტუალური პრობლემებით და რეალური სინამდვილის უშუალო ასახვით. მისთვის უცხო იყო განყენებულობა, რიტორიკა, დაუსრულებელი ნავარდი შეუცნობ სამყაროში. მართალია, პოეტი ძალიან გატაცებული იყო ლეგენდებით, მაგრამ ამ ლეგენდებშიაც ის ძირითადად რეალისტად რჩებოდა და გვიჩვენებდა თავისი თანამედროვე სომხეთის სოფლის ცხოვრების ზოგიერთ არსებით მხარეს და იმ მავნე ტრადიციების ელემენტებს, რომლებსაც ჯერ კიდევ ღრმად ჰქონდათ გადგმული ფესვები კულტურულად ჩამორჩენილ მოსახლეობაში. ლეგენდებს პოეტი ლიტერატურული გემოვნებით არჩევდა, აცილდა ზღაპრულ შინაარსს და პრაქტიკული ცხოვრების რეალისტური სურათებით აშუქებდა. პოეტს განუწყვეტლივ სტანჯავდა სომხეთის ბედი, მას აწუხებდა, ერთის მხრივ, სომხეთის ეროვნულ-პოლიტიკური ჩაგვრა და, მეორე მხრივ, ის ძველი ტრადიციები, რომლებიც ხელს უშლიდნენ სომხეთის ეროვნულ-კულტურულ აღმავლობას. მწერლის ყოველი ნაწარმოების იდეური მიზანსწრაფვა ამ ძირითადი მაგისტრალური ხაზებით არის შემოფარგლული. რუსეთისა და თურქეთის კოლონიის—სომხეთის „ბედისწერა“ სევდიანს ხდის პოეტის ჰანგებს. იგი ერთერთ თავის ლექსში გულისტკივილით აღნიშნავს, რომ „დღე სავსეა ბოროტებით, ღამე ურუ ქვითინითო“. ლექსში „სომხეთის მთებზე“ სევდიანად ამბობს:

„ო, ჩვენს ქარავანს დაშლილს, დაყოფილს,
აღარ ამშვენებს ძღვების ალაში.
ეხ, ასეთია სომხეთის ყოფა,
მოგვაქვს ჭრილობა დაუთვალავი —
სომხეთის მთებზე,
მგლოვიარ მთებზე.
ნუთუ არ გვეყო ტანჯვა დიადი?
ლოდინმა თვალი სევდით დაჩრდილა.
რის გველოდება ჩვენ განთიადი?
როდის ამოვა ბრწყინვალე დილა —
სომხეთის მთებზე,
ზურმუხტის მთებზე“?

მაგრამ სევდის ეს შავი ბურუსი ვერ ჰფარავს პოეტის ნათელ გონებას და არ ხდის მას პესიმისტად. ის ყოველ სევდიან ლექსშიაც კი ამჟღავნებს იმედს. სომეხთა სევდა უნაპირო ზღვაა,—ამბობს პოეტი,—მაგრამ გული მაინც დაეძებს განთიადს, „სცოცხლობს ტანჯვით, რომ კვლავ იბრძოლოს“. გადაგვიხდია ბრძოლა მრავალი, ეუბნება პოეტი თავის ხალხს, მაგრამ, ტანჯულმა სულმა არ იცის დაღლა.

ოვ. თუმანიანი ეროვნული თვითგამორკვევის, ნაციონალურ - განმათავისუფლებელი მოძრაობის თვალსაზრისზე იდგა. იგი არ მისულა სომეხი ნაციონალისტების თვალსაზრისამდე. ყოველთვის განირჩეოდა მათგან, როგორც ამიერ-კავკასიის ერთა მეგობრობის მოტრფიალე. მან წამოაყენა პოეზიაში ერთა მეგობრობის იდეა, პირველმა გადადგა პრაქტიკული ნაბიჯი ქართველი და სომეხი ინტელიგენციის დაახლოვებისათვის. „კავკასიის ჭაღარა ერებს“ მეგობრული გაერთიანებისაკენ მოუწოდებდა, როცა ეუბნებოდა,—„ერთი ერის უბედურება ვერ გადაიქცევა მეორის კეთილდღეობად“, „მიმოიხედეთ გარშემო და დაინახავთ, რომ ისტორიულად და ბედით ძმები ვართო“. თავის შესანიშნავ ლექსში „საქართველოს პოეტებს“ თუმანიანი ამბობდა:

დადგეთ, ჭურუმნი, ძმად და მეგობრად,
შეექმნათ ოჯახი ამხანაგური!
და ხელოვნების ტაძრისთვის მწყობრად
ყველამ მივზიდოთ თითო აგური.

ოვ. თუმანიანს განსაკუთრებით აწუხებდა სომეხ-თათართა შორის ჩამოვარდნილი შუღლი. „ძმელია,—ამბობდა იგი,—გამომძებნა მეორე ისეთი მახინჯი, ვერაგული, უსინდისო და საზარელი ომისა, რანაირიც სომეხ-თათართა შორისაა“. ასეთ შემთხვევაში თუმანიანს აღარ აინტერესებდა მარტო ლიტერატურული მუშაობა. ის თავის მოვალეობად სთვლიდა ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ჩარეულიყო და მიეღწია მათი შერიგებისათვის. ის ერთ, თავის მეგობარს სწერდა: „დღესაც იმდენად ჩემი ლიტერატურული მოღვაწეობით არა ვარ კმაყოფილი, რამდენადაც იმით, რომ ერთიმეორის წინააღმდეგ მდგარ ერებს ხმლები ჭარქაშში ჩავაგებინეო“. პოეტი ჰგმობს ეროვნულ შუღლს, როგორც ბოროტებას, ასევე იქცევა იგი მაშინაც, როცა თავის შესანიშნავ ნაწარმოებებში აგვიწერს „სოფლის ცხოვრების იდეოტიზმს“, ძველ, დახავსებულ ყოფით ტრადიციებს, უუფლებო და გაჭირვებული გლეხის მდგომარეობას.

ოვ. თუმანიანის შემოქმედება მრავალმხრივ არის ძვირფასი და მისაღები. ჩვენი ეპოქისათვის იგი ძვირფასია თავისი ძლიერი მხატვრული შემოქმედებით. და დაუსრულებელი ლტოლვით ხალხთა სიკეთისა და სიყვარულისაკენ. ამ მგზნებარე ლტოლვამ დასრულება ჰპოვა სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვებაში, აზერბაიჯანსა, სომხეთსა და საქართველოში. პოეტმა დაინახა მრავალი წლის მანძილზე „გულში მუნჯად შენახულ ოცნებათა“ განხორციელება.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՕՐԳԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՕՐԳԱՆ

Հիմնադրվել է 1938 թ. հոկտեմբերի 1-ից

Հրատ. 23 թերթ

Հրատարակչական տեղեկություններ՝ 3-11-44

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության և Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Սովետի տեղեկագիր

Հրատ. 3-ին հրատ. 12.000.
Պատվեր 3-ին հրատ. 9 կետ չափսի տառատեսակով։
Ստորագրված է տպագրության 1061
Պատվեր 8 կետ չափսի տառատեսակով։
Հրատ. 2 ա.

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության և Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Սովետի

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՂՈՐԴԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՈՐՈՇՈՒՄԸ

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության և Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Սովետի

Հայկական ՍՍՀ Գերագույն Սովետի նախագահության և Հայկական ՍՍՀ Ժողովրդական Կոմիսարների Սովետի